

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra EN FORTÆLLING OM ELSKOV

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 436. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611307091104/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Hvor er han, spurgte die Gnädige.

— Konferensraaden klæder sig om, sagde Schrøder.

Det var til Konferensraadens Ridetur. Konferensraaden red endnu.

For et Par Aar siden havde han faaet en ny Hest, en hvid. Den havde gjort Indtryk af at være meget gammel, saa gammel som han selv.

En Dag kom saa Konferensraaden hjem fra sin Ridetur midt ad Gaden. En Lirekasse spillede udenfor Huset. Og pludselig gav det hvide Øg sig til at danse, gøre sirlige Pirouetter med de skinmagre Ben og løfte dem tænksomt i Takten.

Konferensraaden sad hjælpeløs paa det kunstfærdige Dyr.

Der blev Opløb.

Den gamle Araber havde gjort Cirkus-Tjeneste.

Die Gnädige havde siddet ubevægelig ved sit „Spejl“.

Da Konferensraaden kom hjem, lod hun ham kalde, og Døren blev lukket. Det var ikke sket i mange Aar.

Samtalen mellem de to var kort.

Tilslidst stod de op, begge to.

— Han gør sig latterlig, sagde die Gnädige: og han ri'er ikke oftere.

Konferensraaden svarede kun, mens hans Øjne stak over mod hende — han havde saadan Øjne, som smaa Prokuratorer har —:

— Den Gang var jeg god nok.

Og Konferensraaden blev ved at ride; han skiftede kun Hest.

Da han første Gang red paa sit nye Dyr, mødte han paa Sundvejen Kammerherren og Amtmanden, der gik deres Tur.

Amtmanden, der havde naaet sin Stilling ad Kontorvejen, sagde:

— Jeg havde ikke troet, at Konferensraaden fik Lov til at ride oftere, Kammerherre.

Kammerherren svarede:

— Han er den stærkeste.